

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

לפני השופט שלמה אלבז, שופט בכיר

התובעת

ח',
ע"י ב"כ עוה"ד אתי גוהר

נגד

הנתבע

ל',
ע"י ב"כ עוה"ד אליחי קדוש

1
2
3

פסק דין

4

דיון במחלוקות בין בני זוג לשעבר סביב גורל יתרות רכוש וזכויות שנטען כי נותרו לחלוקה.

5

1. התובעת והנתבע נישאו בשנת 1984 והתגרשו בשנת 2004. מנישואיהם נולדו להם 3 ילדים,

6

כיום כולם בגירים.

7

2. בסעיף 9(א) להסכם הגירושין, שאושר ביום 00.2.04, נקבע שכל זכות הרשומה על שם מי

8

מהצדדים, ושנצברו עד למועד חתימת ההסכם, תחולק בשווה בהגיע עת פדיונה (ראו נספח

9

להסכם, שפורט בפרוטוקול הדיון).

10

3. הצדדים גם מינו את עו"ד אבנר סאלם לצורך ביצוע פירוק השיתוף בזכויות שפורטו בסעיף

11

9 להסכם, וכבורר מוסכם לשם עריכת חישוב הזכויות.

12

4. בתחילת הליך הבוררות, התעוררה מחלוקת ביחס למועד הקובע לצורך האיזון הכלכלי

13

ונדרשה קביעה שיפוטית בעניין. בהחלטה מיום 27.10.04 נקבע יום 11.2.04 כמועד הקובע.

14

5. ביום 26.12.05 חתם עוה"ד סאלם על פסק הבוררות, בו הורה על אופן חלוקת הרכוש בנכסי

15

הצדדים. מדובר בפס"ד מפורט ומעמיק אשר התייחס לסוגיות רבות ולנכסים רבים מנכסי

16

הצדדים. פסה"ד אושר ע"י בית המשפט ביום 17.5.06.

17

6. גם לאחר מתן פסק הבוררות לא נפתרו כל המחלוקות בין הצדדים והדיונים ביניהם נמשכו

18

בתיק ת"ב 24475/02. משנוכחתי שהצדדים אינם מגיעים להסדר מוסכם, הוריתי לתובעת

19

ביום 5.2.14 להגיש את תביעותיה בתיק חדש, הוא התיק דנן.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

7. בתביעתה טענה התובעת שעוד במהלך הבוררות הסתיר ממנה הנתבע מידע אודות זכויות שהגיעו לו ממקום עבודתו בחברת X ובחברת Y ועל כן זכויות אלו לא נכללו בפסק דינו של הבורר. לטענתה מדובר בזכויות הבאות:
- א. הנתבע עבד עד לשנת 1999 בחברת X. במכתבה של חברת א' מיום 4.6.08 צוין שבתקופה האמורה הצטברו בפוליסה 32,594 ₪ ככספי פיצויים ברצף קצבה. במועד שיגור המכתב היו צבורים בקופה בסה"כ 87,494 ₪. יתרת הסכומים הם כספי תגמולים. התובעת טענה שנכון למועד הגשת התביעה עמד הסכום הצבור ע"ס 300,000 ₪.
- בפרק זה לא פירטה התובעת מהם בדיוק הסכומים שנובעים מתקופת השיתוף ויש לשים לב שהמדובר במכתב שנשלח בשנת 2008, כ-4 שנים לאחר המועד הקובע.
- ב. החל מיום 1.11.99 ועד ליום 10.4.07 עבד הנתבע בחברת Y. במועד פיטוריו קיבל הנתבע פיצויי פיטורין שנצברו בקופה בחברת ב'. התובעת טענה שפיצויי הפיטורין עמדו ע"ס 21,169 ₪ והפנתה לאישור שצורף כנספח ו' לכתב התביעה.
- עוד טענה התובעת שבעת פיטוריו מחברת Y קיבל הנתבע תשלום בגין ימי חופשה צבורים, בסך 12,197 ₪ ומענק הסתגלות בסך 95,051 ₪. התובעת טענה שסכומים אלו פורטו במסגרת ההליך הרכושי בת"ב 24475/02.
- התובעת טענה שהיא זכאית למחצית מהסכומים האמורים אך לא הסבירה את החלוקה בין הסכומים, כאשר בהתאם לאישורים שצורפו, הסכום הראשון נפדה עוד בשנת 2000 ואילו הסכומים האחרונים נפדו לאחר שהנתבע פוטר מ Y בשנת 2007.
- ג. עוד טענה התובעת שבשנים 2001 ו- 2003, במהלך עבודתו ב-Y, צבר הנתבע אופציות בחברה. לדבריה הנתבע מימש את האופציות בשנת 2007, ולאחר ניכוי המס קיבל סך 172,024 ₪.
- התובעת טענה שמתוך הסכום האמור שולמו לה 42,000 ₪ בלבד, והיא זכאית לקבל את מותר הסכומים המגיעים לה.
8. התובעת ביקשה כי ימונה אקטואר אשר יישום את הסכומים שעל הנתבע לשלם לה. עוד ביקשה מתן צו לחברת ב' לגילוי כל הכספים שנצברו בקופות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

9. הנתבע הכחיש את טענות התובעת. לדבריו טענות התובעת עלו זה מכבר אך בהליכים קודמים התנגדה התובעת להוון את הזכויות. גם הבורר קבע בפסק דינו שהזכויות לא תהוונה ונקבע שזכויות הצדדים תחולקנה בעת הגיע מועד פירעון.
10. עוד טען הנתבע:
- א. את כספי הפיצויים מ-X, שהופקדו בקופה שבחברת ///, קיבל לידי עוד במהלך הנישואין. הצדדים השתמשו בכספים אלה לשיפוץ דירתם. גם הבורר התייחס לעובדה זו בפסק דינו.
- ב. הנתבע הודיע לתובעת על הפיצויים מחברת Y ובהתאם להחלטת בית המשפט אף העביר לה את חלקה בסכומים שקיבל. בנספח א' לכתב ההגנה צורף אישור על העברת סך 41,307 ₪ לחשבון התובעת, וכן צורף חשבון הסכומים המגיעים לתובעת על פי תקופת השיתוף.
- ג. לתובעת אין כל זכות בכספי ההסתגלות שהנתבע קיבל לאחר המועד הקובע. זכות זו, שוות ערך ל-3 משכורות, התגבשה רק לאחר הפירוד ולאחר המועד הקובע.
- ד. בהתייחסו לאופציות מ-Y טען הנתבע את הטענות הבאות:
- (1) ביום 4.10.01 קיבל 2,000 אופציות בשווי \$ 21.9 כ"א.
- (2) ביום 5.11.03 קיבל 587 אופציות בשווי \$ 17.12 כ"א.
- (3) עפ"י ההסכם עם החברה בכל שנה יהיו 1/4 מהאופציות בנות מימוש כך שבמועד הקובע היו רק 1,000 אופציות בשווי \$ 21.9 ושוויין של שאר האופציות עמד על 0.
- (4) הנתבע צירף אישור חברת Y (נספח ה' לכתב ההגנה). לפיכך ביקש הנתבע להעמיד את שווי האופציות לחלוקה על סכום זה.
- ה. באשר לפדיון ימי החופשה וההבראה טען הנתבע בדיון מיום 16.11.17 שגם סכומים אלה נצברו לאחר המועד הקובע. דמי ההבראה בוודאי נצברו לאחר המועד. לדבריו, כלל ידוע הוא שסכומים אלו נפדים מדי שנה בשנה ודמי החופשה שנפדו – אלה נצברו בחלקם הגדול לאחר המועד הקובע.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

- 1 ו. עוד טען הנתבע שהן ביהמ"ש והן הבורר כבר קבעו שהכספים הצבורים בחברת א',
2 שהם כספי גמל, יאוזנו במועד גמלתם ולא יבוצע היוון בגינם. גם התובעת ביקשה
3 להמתין עם ההיוון שכן גם היא צברה פנסיה תקציבית, ובמועד המימוש תערך
4 התחשבות בזכויות שני הצדדים.
- 5 11. בדיון ביום 16.11.17 הביע הנתבע הסכמה למתן צו המורה לחברת א' לגלות את הזכויות
6 הצבורות, נכון ליום 11.2.04. כמו כן תידרש חברת א' להסביר מהי תכלית הזכויות, האם
7 מדובר בכספים נזילים והאם הצטברו זכויות ביחס לכספים אלה עד היום.
- 8 12. עוד הגיעו הצדדים להסכמה לפיה השאלות שתועמדה להכרעה הן:
9 א. שאלת האופציות בחברת Y.
10 ב. שאלת הזכויות בחברת א', הנובעות מעבודת הנתבע בחברת X.
11 ג. שאלת ימי החופשה שנפדו מחברת Y.
- 12 13. נקבע שמעבר לאמור לא יידונו שאלות נוספות, שכל הכספים הנזילים יחולקו בחלקים
13 שווים בהקדם, וכי לצורך בירור הזכויות יוגשו צווים מוסכמים לחתימה.
- 14 14. ביום 27.12.17 הודיעה התובעת על כך שלא הושגה הסכמה ביחס לנוסח הצווים, שכן היא
15 ביקשה שהצווים יאפשרו קבלת מידע ביחס לתקופה החל מהיום בו החל הנתבע לעבוד, בכל
16 אחת מהחברות, ועד ליום הגשת הבקשה. לעומתה עמד הנתבע על כך שהצווים אמורים
17 לספק מידע אודות תקופת הנישואין ועד למועד הקובע ולא עד ליום החתימה על הצווים.
- 18 15. על כך השיבה התובעת שמתן צווים המוגבלים למועד הקובע לא יסייע בגילוי הסכומים
19 המגיעים לה, לטענתה, שכן ביחס לאופציות, המדובר בכספים שנפדו לאחר המועד הקובע,
20 ולשיטתה היא זכאית לחלק בהם. כך גם ביחס לפדיון ימי החופשה, שאמנם נפדו לאחר
21 המועד הקובע, אך נצברו במהלך הנישואין.
- 22 16. באשר לכספים בחברת א', הסתרת המידע אודות קופה זו מהתובעת ומהבורר הובילה לכך
23 שהכספים לא נפדו במועד, והתובעת זכאית לקבל את שווי הפירות שנצברו מאותם כספים.
24 התובעת טענה, ובצדק, שביחס לכספים אלו הביע הנתבע הסכמה בדיון מיום 16.11.17
25 לגילוי הסכומים שנצברו כתולדה של הסכומים שלא חולקו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

17. במהלך הדיון מיום 16.11.17 טענה התובעת שמאחר והאופציות ניתנו עוד בתקופת השיתוף (בשנים 2001 ו-2003), הרי שהזכות עצמה נוצרה במהלך הנישואין ואין זה משנה מתי הגיעה למימוש, כך שהתובעת זכאית לקבל חלק במלוא הסכום שנפדה עבור האופציות. לדבריה, היא זכאית לקבל מחצית משווין של 2,587 אופציות, שנפדו בשנת 2007, תמורת 172,124 ₪.
18. בדיון ביום 21.11.17 ניתן צו המורה לחברת Y לגלות את כל הזכויות שקיבל או יקבל הנתבע בגין עבודתו בחברה, החל מיום תחילת העבודה ועד ליום זה, לרבות ציון מועדי קבלת כל זכות וניכוי המס שבוצע בגינה. החלטה דומה ניתנה לחברת א' ביחס לכספים שהתקבלו מחברת X. עוד נקבע שככל ונצברו בחברת ב' זכויות שהועברו ע"י Y ינתן צו דומה לב'.
19. ביום 27.8.18 פנתה התובעת בבקשה למתן צו לחברת ב'. התובעת טענה שעת פנתה לחברת Y בבקשה לגילוי מידע אודות האופציות התברר שחברת Y שינתה בעלות בשנת 2012 והחברת המנהלת כעת, חברת ב', הודיעה שאין לה מידע אודות הנתבע, מאחר והועסק זמן רב קודם לפנייה לחברה. התובעת ביקשה לברר האם המידע אודות הנתבע מצוי בחברת ב', בה נצברו זכויות הנתבע במהלך הנישואין.
20. על כך השיב הנתבע שלא נמצא טעם מספיק למתן הצו, אך נוכח החלטתי מיום 21.11.17, הוא מסכים למתן צו כאמור לחברת ב', אך זאת רק ביחס לצבירת האופציות.
21. ביום 13.9.18 קבעתי שהואיל ובנוסח המקורי של החלטה המקורית נקבע שיינתן צו אודות כל הזכויות שנצברו לטובת הנתבע, זה נוסח הצו שיחתם.
22. ביום 17.10.18 הודיעה התובעת כי קיבלה את המסמכים מחברת ב'. להודעה צורפו תחשיבים של הזכויות שנצברו ע"ש הנתבע בחברת ב', עד לשנת 2007, מועד בו הנתבע פוטר מ-Y.
23. בדיון מיום 12.12.18 הגיעו הצדדים להסכמות הבאות:
- א. באשר לזכויות בחברת ב' – ב"כ הצדדים יפנו לחברה בניסיון להבין את טיב הזכויות שנצברו וכיצד יש לפורען. כל חלק שהתובעת הייתה זכאית לקבל ונפרע יושב לה. להסכמה ניתן תוקף של החלטה.
- ב. באשר לאופציות – יוגשו סיכומי הצדדים ותינתן החלטה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

- 1 ג. באשר לכספים הצבורים בחברת א' – ב"כ הצדדים יפנו לחברה ויבררו מהן
2 הזכויות המגיעות לתובעת, וכן בניסיון להבין האם הזכויות שוננו, שכן יש לפדותן
3 רק במועד גמילתן. אם יתברר שחל שינוי בטיב הזכויות אזי תהא התובעת זכאית
4 לקבל את חלקה בזכויות לאלתר.
- 5 ד. הנתבע ישלם לתובעת 6,050 ₪ בגין פדיון ימי החופשה.
- 6 24. עוד נקבע בתום הדיון כי לא נותרו מחלוקות רכושיות נוספות לטענות שפורטו לעיל, וזאת
7 מבלי לגרוע מקביעות בפסקי דין קודמים או בשאלת הוצאות המשפט.
- 8 25. בהמשך פנתה התובעת בשתי בקשות שונות.
- 9 הראשונה - הנתבע העביר לתובעת 6,050 ₪ בגין פדיון ימי החופשה, מבלי שהצמיד את
10 הסכום למדד ומבלי שהוסיף ריבית. והוא הדין ביחס לשווין של 500 אופציות שהנתבע לא
11 חלק על זכותה בהן.
- 12 השנייה - התברר לתובעת שבחברת א' צבורות לנתבע זכויות רבות ויש צורך במתן צו
13 לגלותן.
- 14 26. בהחלטה מיום 16.4.19 נעתרתי לבקשת התובעת למתן צו לגילוי המסמכים וקבעתי שפס"ד
15 זה יעסוק בכספי האופציות ובהצמדת הסכומים למדד. אדון בכל אחד מהנושאים בנפרד.
- 16 **הצמדת הסכומים למדד**
- 17 27. כאמור, התובעת טענה שהסכומים עליהם הוסכם בדיון ביום 12.12.18 ביחס לפדיון ימי
18 החופשה, הועברו לה מבלי שיתוספו עליהם הצמדה וריבית והיא ביקשה להורות על
19 הצמדתם. עוד טענה שהנתבע העביר לה את שווין של 500 אופציות שנפדו בשנת 2007, ללא
20 ריבית והצמדה.
- 21 28. הנתבע התנגד להצמדת הסכומים בטענה שלא הוסכם על כך והדבר לא נרשם בפרוטוקול
22 הדיון. לטענתו הוא הסכים לסכומים האמורים תוך ידיעה שבכך יסתיים הדיון אודותם.
- 23 29. סבורני שיש להפריד בין הסכומים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

- 1 ביחס לפדיון ימי החופשה, מצד אחד עומדת לכאורה לטובת התובעת האפשרות שעניין
2 הריבית וההצמדה נשמט מהפרוטוקול בטעות, זאת משום שהמדובר במחצית הסכום
3 שתבעה כמעט במדויק, ומשכך ניתן להסיק שהוסכם שהנתבע ישלם מחצית מסכום
4 התביעה, ועניין הריבית וההצמדה הושמט בטעות.
- 5 עם זאת מצאתי שאין לחייב את הנתבע להוסיף תשלום ריבית והצמדה וזאת משום שאין
6 חולק שהנתבע המשיך לעבוד בחברה תקופה של 3 שנים מהמועד הקובע ועד למועד מימוש
7 ימי החופשה שנפדו. התובעת לא הוכיחה ממה הורכב הסכום וכמה מימי החופשה נזקפו
8 בגין התקופה המשותפת וכמה מהם בגין התקופה הנפרדת. במצב דברים זה עשה הנתבע
9 ויתור עת הסכים לשלם לתובעת מחצית מהסכום כסכום גלובלי במסגרת פשרה. יושם לב
10 שהוסכם על תשלום סכום כספי מוגדר ולא נכתב שהנתבע ישלם לתובעת מחצית מהסכום
11 שקיבל. עוד אוסיף שלו הייתה כוונה להוסיף ריבית והצמדה כי אז היה צורך לקבוע בהסדר
12 גם את מועד קבלת הסכום בידי הנתבע, דבר אשר לא נעשה. אציין שגם בבקשה למתן
13 הבהרה, שהגישה התובעת ביום 24.1.19, לא התייחסה התובעת למועד ממנו יש לבצע את
14 החישוב.
- 15 לאור האמור אני דוחה את בקשת התובעת ביחס להצמדת הסכומים בגין ימי החופשה
16 שנפדו.
- 17 דין שונה קיים ביחס להצמדה וריבית על חלקה של התובעת בתמורת האופציות. במקרה זה
18 לא מדובר בסכום כספי אלא בשווין של האופציות. עוד אוסיף שבהתייחסות לכספי
19 האופציה לא נכתב בהסדר הפשרה "לסילוק כל טענותיה בעניין...". יצוין שלא היה חולק
20 שהתובעת הייתה זכאית אז לכל הפחות לשווין של 500 אופציות. הנתבע בחר להעביר לידי
21 התובעת את שווין של המניות רק בשנת 2019, על אף שהוא פדה אותן עוד בשנת 2007.
22 אציין שבפרוטוקול הדיון מיום 12.12.18, בהתייחס לאופציות, מופיעה דרישה מצד ב"כ
23 התובעת להוסיף ריבית והצמדה, עליה לא הגיב ב"כ הנתבע. (ראו עמ' 6, שורה 7).
- 24 המסקנה היא שעל הנתבע להעביר לידי התובעת את תוספת ריבית והצמדה על חלקה
25 בפדיון האופציות שקיבלה וזאת מיום הפדיון ועד ליום בו שילם תמורתן לידי התובעת וכך
26 אני מורה.
- 27 כעת אפנה לבחון מהו המועד הנכון לחלוקת האופציות וכמותן.
28

כספי האופציות - טענות התובעת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

- 1 36. בסיכומיה טענה התובעת שאין חולק על העובדה שהאופציות מומשו בשנת 2007, אך
2 הוענקו עוד במהלך הנישואין, לפני המועד הקובע. לדבריה הרווח הצפוי הונח בעוד מהלך
3 הנישואין ועל כן אין זה משנה מתי נפדו הזכויות.
- 4 37. התובעת הפנתה לפסה"ד בתמ"ש 10339-03-12 ש.צ. נ' י.צ. (2017) בו קבע כב' השופט
5 נחשון פשר כי אופציות יאוזנו בהתאם לשוויון במועד המימוש ולא במועד הקובע. על
6 פסה"ד הוגש ערעור בעמ"ש 19796-09-17 י.צ. נ' ש.ס.צ. (13.9.18) וניתן פס"ד מרחיב
7 בנושא, אליו אתייחס בהמשך.
- 8 38. עוד הפנתה התובעת לפסק דינה של כב' הנשיאה חיות בע"א 7034/99 פקיד שומה כפר סבא
9 נ' יאיר דר (12.5.04), בו נקבע שאופציות שאינן סחירות אינן ניתנות לכימות במועד
10 הקצאתן ועל כן שוויון מוערך במועד מימושן.
- 11 לדברי התובעת, מאחר ובמקרה דנן שווי המימוש ידוע, שכן האופציות נפדו, ניתן להורות על
12 חלוקת שווין.
- 13 39. התובעת הפנתה גם לפסק דינו של כב' השופט יהורם שקד בתמ"ש 48482/07 ש.מ. נ' א.מ.
14 (2011), בו נקבע שיש להמתין למועד מימושן של מניות בלתי סחירות מאשר לקבוע את שווי
15 המימוש במועד הקובע, בהתאם לחו"ד אקטוארית.
- 16 40. על סמך הפסיקה האמורה ביקשה התובעת לחייב את הנתבע להשיב לה מחצית מהאופציות
17 שפדה בשנת 2007 בסך 172,024 ₪, בתוספת ריבית והצמדה. עוד ביקשה לחייב את הנתבע
18 בהוצאות.
- 19 **טענות הנתבע**
- 20 41. בסיכומיו טען הנתבע כי עסקינן בעניינן של 1,587 אופציות, אשר 1,000 מתוכן בלבד הבשילו
21 במהלך הנישואין.
- 22 אין לקבל טענה זו שעה שעסקינן בדינן של 2,587 אופציות, מהן 1,000 הבשילו לפירעון
23 במהלך הנישואין. לעניין זה ראה נספח ט' לכתב התביעה. חלקה של התובעת באופציות,
24 ככל שטענותיה יתקבלו, יהיה מחצית מסכום זה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

- 1 42. הנתבע טען שעפ"י המשטר הרכושי החל על הצדדים, יערך האיזון ביניהם, נכון למועד
2 הקובע, הוא יום 11.2.04. לדבריו הוא פעל כפי שהתחייב והעביר לתובעת את חלקה בשווי
3 500 אופציות שקיבל, נכון למועד האמור ובהתאם לשווין באותו מועד.
- 4 43. הנתבע הפנה לספרו של עוה"ד ניסים שלם **יחסי ממון ורכוש – הלכה ומעשה**, בו צוין שיש
5 לבחון את טיב האופציות בהתאם להסכס הענקתם. במקרה שלפנינו בהסכס הענקת
6 האופציות נקבע שלולא תוספת שנות עבודתו בחברה, לאחר המועד הקובע, לא היה הנתבע
7 זכאי לממש את האופציות.
- 8 44. עוד הפנה הנתבע לפסה"ד בתמ"ש 17652/03 **פלונית נ' אלמוני**, בו נקבע שהמועד הקובע
9 לסיווג האופציות נקבע עפ"י תקופת העבודה עבורה ניתנו האופציות. כדי לקבוע את טיב
10 האופציות יש לבחון מה הייתה מטרת הענקת האופציות, והאם מטרתה הייתה להביא
11 תמריץ להתייעלות העובד, שאז משך ההעסקה רלוונטי יותר ועל כן יש לחלק את האופציות
12 עפ"י המועד הקובע.
- 13 45. הנתבע טען שמאחר ולא היו לאופציות כל ממשות או שווי במועד הענקתן, אלא במועד
14 המימוש, ממילא אין התובעת זכאית לקבל כל חלק בפדיון.
- 15 46. לטענת הנתבע, פסק הדין של כב' השופט פיישר, אליו הפנתה התובעת, אינו רלוונטי לעניינו
16 שכן באותו המקרה הבשילו האופציות עוד במהלך תקופת השיתוף אך הצדדים הסכימו
17 לדחות את מועד המימוש, ואז אירע הפירוד ביניהם. גם בית משפט של ערעור התייחס
18 לעובדה זו.
- 19 47. עוד טען הנתבע שמשלא ביקשה התובעת למנות מומחה אשר יישום את זכויותיה, הרי שלא
20 עמדה בנטל הראייה להוכיח את תביעתה.
- 21 **דיון והכרעה**
- 22 48. המחלוקת בתיק זה היא בעיקר משפטית. העובדות הן:
- 23 א. חברת Y העניקה לנתבע, לפני המועד הקובע, 2,587 אופציות. ביום 4.10.01 הוענקו
24 2,000 אופציות בשווי \$ 21.9 כ"א, וביום 5.11.03 הוענקו 587 אופציות בשווי 17.12
25 \$ כ"א.
- 26 ב. אין חולק שבמועד הקובע, 11.2.04, ניתן היה לממש 1,000 אופציות בשווי \$ 21.9.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

- 1 ג. בשנים 2006 ו – 2007, היינו – לאחר המועד הקובע, מימש הנתבע את כל
2 האופציות. 2,000 אופציות, בשווי \$ 21.9, נפרד ביום 20.3.06 ו – 440 אופציות,
3 בשווי \$ 17.12, נפרד ביום 8.3.07, עם פיטורי הנתבע.
- 4 אציין שהצדדים התעלמו מהעובדה שרק 440 מקבוצת האופציות השנייה נפדתה,
5 והיתרה בסך 147 אופציות נמחקה, בהתאם לאמור במסמך Y נספח ט' לתביעה.
- 6 ד. כפי שניתן להבין מחישוב חלוף המועדים, הנתבע צודק בטענתו שעפ"י ההסכם עם
7 החברה, ניתן היה לממש בכל שנה, מאז מועד ההענקה, 1/4 מהאופציות שהוענקו.
- 8 הנתבע לא חלק על זכותה של התובעת בחלק מהאופציות שהיו זמינות למימוש במועד
9 הקובע, אך טען שאין לחלק את שווי האופציות שניתן היה לפדות לאחר מועד זה. השאלה
10 העולה לדיון היא, אם כן, האם יש להתחשב בערכן של האופציות שלא היו זמינות למימוש
11 עפ"י ערכן במועד הקובע, שיתכן שהיה אפסי באותו מועד, או בערכן כפי שנקבע במועד
12 המימוש?
- 13 50. בספרו **יחסי ממון ורכוש – הדין והפסיקה**, כרך ראשון (מהדורה שנייה), תשע"ט – 2019,
14 התייחס עוה"ד שלם לסוגיית האופציות וקבע שיש לבחון את טיב האופציות, כאשר נוהג
15 הוא שדרכן של חברות לחלק אופציות בשל השיקולים הבאים (ראה עמ' 331):
- 16 א. רצון החברות לתמרץ את עובדיהן להצלחה, בהיותם בעלי מניות בחברה.
- 17 ב. העסקת עובדים מוכשרים בעלות נמוכה תוך הצעת פיתוי בדמות תגמול בעתיד.
- 18 ג. מתן אופציות בעד תמורה או הצלחה של העובד תחת שווה כסף.
- 19 ד. יצירת זיקה ארוכת שנים בין העובד לבין החברה ושיתופו בהתנהלות החברה.
- 20 51. עוה"ד שלם הצביע על 2 אפשרויות לחלוקת האופציות, האחת היא חלוקה ליניארית בה
21 יחושב חלקו של בן הזוג בזכויות שהבשילו נכון למועד הקובע. שיטת החישוב השנייה היא
22 חישוב יחסי לפיו הכנסה מאופציות שתקופת ההכשרה שלהן הסתיימה בשנה הראשונה
23 ייוחסו לשנה זו, בשנה השנייה מחצית תיוחס לשנה זו ומחצית לאופציות שתקופת ההכשרה
24 שלהן הייתה שנה אחת וכו'.
- 25 52. עוה"ד שלם הפנה לפסיקת ביהמ"ש לענייני משפחה בתמ"ש 17652/03 **פלונית נ' פלוני**
26 (12.8.07) בה נקבע שהדגש, ביחס לאופציות, הוא על מועד צבירת הנכס ולא על מועד

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

- 1 מימושו. במקרה האמור דובר בבן זוג שקיבל את האופציות קודם לנישואין, אך אלה מומשו
2 במהלך הנישואין ונקבע שאין המדובר בכס בר איזון.
- 3 מצד שני התייחס עו"ד שלם לפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים בעניין 10339-03-12 ש.ס. נ' .53
4 י.צ. הנז', בו חיווה פרופ' עמרי ידלין דעתו שהמועד לחישוב שווי האופציות הוא מועד
5 הפירוד בעוד שמומחי האישה סברו שהמועד הנכון הוא מועד מימוש האופציות.
- 6 ביהמ"ש לענייני משפחה אימץ את חו"ד מומחי האישה ובערעור נקבע שככלל, המועד
7 לחלוקת זכויות הוא המועד הקובע. עם זאת נקבע שקיימים מקרים בהם ראוי לסטות
8 מקביעה זו, וכך היה באותו המקרה, זאת בשל הנסיבות הבאות:
- 9 א. הערכת האופציות במועד הקובע הייתה ספקולטיבית, שעה שהמדובר בחברת
10 הזנק.
- 11 ב. האופציות מומשו עוד במהלך הנישואין, אך המשך העבודה הוא שיצר את אפשרות
12 המימוש, שכן ביהמ"ש יצא מנקודת הנחה שהאופציות ניתנו כתמריץ להמשך
13 עבודה גם כאשר ניתן שכר עבודה נמוך מהמקובל.
- 14 ג. במקרה שעלול להיגרם לאחד מבני הזוג קיפוח בלתי סביר – ניתן להשתחרר
15 מהפרקטיקה של העדפת "פרידה נקייה".
- 16 ד. כאשר האופציות במועד הקובע היו זניחות ביחס לשוויין במועד המימוש יש לסטות
17 מחלוקה בעת הפירוד, זאת משום שהצדדים ציפו לרווח שיבוא רק במועד המימוש.
18 האמור נכון במיוחד ביחס לחברת הזנק.
- 19 באותו פסק דין נקבע שהמקור הנורמטיבי לדחיית השיתוף הוא סעיף 6(ג) לחוק יחסי ממון,
20 התשלי"ג – 1973, בו הוסמך בית המשפט להורות על דרכי הביצוע של פירוק השיתוף באין
21 הסכמה בין הצדדים.

22 **ומן הכלל אל הפרט**

- 23 במקרה דנן נראה לכאורה שהנתבע צדק בטענתו שהמקרה אינו נכנס במסגרת החריגים .55
24 שנמנו בפסיקה. אין המדובר כאן בחברת הזנק אלא בחברה וותיקה שסביר להניח שמטרתה
25 בהענקת האופציות הייתה מתן תמריץ לעובדים להמשיך לתרום לחברה ולהישגיה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

- 1 עם זאת, החלטתי לקבוע שהתובעת תהיה זכאית ל 1/4 מתמורת - 1,000 האופציות בשווי 56.
2 \$ 21.9, שנפדו ואשר לא קיבלה חלק בהן, וזאת מהסיבות הבאות:
- 3 א. הנתבע לא הוכיח מהי מטרת הענקת האופציות. לו היה מוכח שהאופציות ניתנו
4 במקביל למתן שכר עבודה פחות או במטרה להמריץ עובדים להמשיך לעבוד
5 בחברה, כפי שנקבע בפסיקה, אזי משך הזמן שלאחר המועד הקובע היה משמעותי
6 יותר. בנסיבות אלה, כפי שטען הנתבע, לא היה מקום להורות על שיתוף מלא בין
7 הצדדים, שעה שמרבית הזכויות הובשלו מכוח חלוף המועד מהמועד הקובע ואולם,
8 טענה זו לא הוכחה ועל כן לא ניתן להסתמך עליה.
- 9 ב. מצאתי שכל האופציות הוענקו במהלך הנישואין וכי תקופת הבשלתן של מרביתן
10 התרחשה במהלך הנישואין. חישוב התקופה מהמועד בו הוענקו 2,000 האופציות
11 בשווי \$ 29.1 (4.10.01) ועד למועד הקובע (11.2.04), 29 חודשים, וחישוב תקופת
12 הזמן שבין המועד הקובע ועד למועד בו ניתן היה לממש את האופציות במלואן,
13 30.10.05 (בחלוף 4 שנים ממועד ההענקה, על אף שנפדו רק ביום 20.3.06) 20
14 חודשים, מעיד על כך שמרבית תקופת הבשלת האופציות הייתה במהלך הנישואין,
15 כך שיתרת 1,000 האופציות שהתובעת לא קיבלה זכויות בגינן הובשלו במרביתן
16 עוד בתקופת השיתוף. עובדה זו מובילה למסקנה שהתובעת שותפה גם כן לחלק
17 משווי הזכויות.
- 18 ג. בנסיבות אלו סבורני שלתובעת זכות גם ביתרת האופציות שפדה הנתבע ביום
19 20.3.06. שווי זה יקבע על דרך האומדן, במחצית מחלקה באופציות שנפדו, כך
20 שהתובעת תהא זכאית לרבע משווי 1,000 האופציות הנוספות שנפדו בשנת 2006.
- 21 ד. תוצאה זו מתיישבת עם העובדה שלו הצדדים היו ממשיכים לקיים את השיתוף 8
22 חודשים נוספים בלבד לאחר המועד הקובע, אזי כבר מכוח דין הייתה התובעת
23 זכאית ל-1/4 נוסף מאופציות אלו, ומן הדין שלא למנוע ממנה קבלת זכויות כאמור,
24 שהבשילו במהלך הנישואין.
- 25 ה. ביחס ל-440 האופציות בשווי \$ 17.12 שהוענקו לנתבע במהלך הנישואין, 5.11.03
26 ונפדו ביום 8.3.07, לא מצאתי להורות באופן דומה, שכן הענקת האופציות הייתה 3
27 חודשים בלבד קודם למועד הקובע, ומשכך לא ניתן לומר שהזכויות הובשלו כבר
28 במהלך הנישואין, כך שלתובעת לא היה חלק בהבשלתן ועל כן אין היא זכאית
29 לקבל את שוויין.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 מאי 2019

תלה"מ 17-04-7603 ח' נ' ל'

- 1 57. לאור האמור אני קובע שהתובעת תהא זכאית, בנוסף ל-500 האופציות שקיבלה, ל-1/4
2 משווי 1,000 האופציות הנוספות שנפדו ע"י הנתבע בשנת 2006.
- 3 58. בשונה מהקביעה ביחס לאופציות הראשונות, מצאתי שאין לזכות את התובעת בריבית בגין
4 תמורת אופציות אלו שכן נדרשה הכרעה שיפוטית באשר לעצם הענקתן. על כן אני מחייב
5 את הנתבע לשלם לתובעת 25% מתמורתן בצירוף הצמדה למדד ממועד מימושן ועד
6 לתשלום המלא בפועל.
- 7 59. כפי שציינתי לעיל, ביחס ל-500 האופציות האחרות ישלם הנתבע את תוספת הריבית
8 וההצמדה.
- 9 60. נוכח תוצאות ההליך אשר העניקו לתובעת זכויות שהייתה זכאית להן כבר מתחילה, אני
10 מחייב את הנתבע לשאת בהוצאות התובעת, לטובת הסיוע המשפטי, בסך 3,000 ₪. סכום
11 זה יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסה"ד ועד למועד התשלום.
- 12 61. התיק יישאר פתוח עד למתן פס"ד סופי ביחס לזכויות הצבורות בחברות א' ו-ב'.

13
14 ניתן היום, כ"ז ניסן תשע"ט, 02 מאי 2019, בהעדר הצדדים.
15

16 שלמה אלבוז, שופט בכיר
17
18
19